

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1TdoV/1/2024
Identifikačné číslo spisu: 9520100061
Dátum vydania rozhodnutia: 10.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:9520100061.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Františka Moznera, JUDr. Martina Bargela, JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného Z. J. Ž. a spol. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 10. marca 2026 v Bratislave, o dovolaní obvineného R.. R. H. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. júla 2022, sp. zn. 2To/13/2020,

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného R.. R. H. odmieta.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 23. júla 2020, sp. zn. BB-3T/9/2020, uznal obvineného (ako aj iné osoby za odlišné skutky, ktoré si v tejto veci dovolanie nepodal) za vinného v bodoch 3) a 4) z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že:

3) «ako pracovník Daňového úradu Prešov, pobočka F., vo funkcii odborného radcu - kontrolóra v rámci série viacerých telefonických hovorov netýkajúcich sa služobných povinností obžalovaného z telefónnej stanice č. XXXXXXXXXXXXX od D. N., súkromného podnikateľa podnikajúceho v poľnohospodárskom sektore dňa 24. apríla 2014 v čase o 10.36 h žiadal pre poľovnícke združenie R. K. jedno vrece kukurice nezistenej hmotnosti za to, že svojím vplyvom bude pôsobiť na správcu dane, aby tento v daňovom subjekte O..U..N.. spol. s r.o. Y. H. XXXX, XXX XX F., IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX, mesačného platiteľa DPH, v ktorom je konateľom D. N., uprednostnil vrátenie inak nespochybného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2014,»

4) «ako pracovník Daňového úradu Prešov, pobočka F., vo funkcii odborného radcu - kontrolóra v rámci série viacerých telefonických hovorov netýkajúcich sa služobných povinností obžalovaného z telefónnej stanice č. XXXXXXXXXXXXX od D. N., súkromného podnikateľa podnikajúceho v poľnohospodárskom sektore dňa 31. marca 2015 v čase o 07.51 h žiadal kukuricu na osivo pre poľovnícke združenie R. K. v nezistenom množstve a následne dňa 10. apríla 2015 v čase o 14.45 h svoju požiadavku kukurice na osivo zopakoval a spresnil ju na dve vrecia kukurice nezistenej hmotnosti

za to, že svojím vplyvom bude pôsobiť na správcu dane, aby z ukončenej daňovej kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu alebo jeho časti za zdaňovacie obdobie november 2014 v kontrolovanom daňovom subjekte O..U.N.. spol. s r.o., Y. H. XXXX, XXX XX F., IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX, v ktorom je konateľom D. N., z ktorej bol spracovaný protokol číslo XXXXXXXX/X/XXXXXX/XXXX/R. z 16.03.2015, uprednostnil vrátenie inak nespochybného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, ».

Za to mu podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmieniene odložil a obvinenému podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu na 1 rok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom zo 6. júla 2022, sp. zn. 2To/13/2020, vo vzťahu k obvinenému podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil uvedený rozsudok Špecializovaného trestného súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku mu podľa § 336 ods. 1, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výške 300 eur a pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 dní.

Obvinený proti tomuto rozhodnutiu najvyššieho súdu ako i jemu predchádzajúcemu konaniu podal dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Nesprávnu kvalifikáciu oboch skutkov má zakladať nesprávny výklad § 131 ods. 3 Trestného zákona, a teda pojmu úplatok.

Obvinený vyjadril nesúhlas s odvolacím súdom, že sponzorská zmluva, uzatvorená medzi spoločnosťou O..U.N.. spol. s r.o. ako sponzorom a poľovníckym združením R. K. ako sponzorovaným, predmetom ktorej bolo poskytnutie plnenia vo forme dvoch vriec znehodnotenej kukurice, bola len „zásterkou“ na legalizovanie jeho konania. V tejto súvislosti upriamil pozornosť na § 336 ods. 1 Trestného zákona a uviedol, že objektívna stránka tohto prečinu vyžaduje, aby páchatel priamo pre seba žiadal a prijal úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 329 Trestného zákona.

Plnenie v podobe dvoch vriec znehodnotenej kukurice podľa názoru obvineného nie je úplatkom, nakoľko bolo poskytnuté poľovníckemu združeniu R. K. na základe reálne uzatvorenej sponzorskej zmluvy, čo bolo dostatočne preukázané listinnými dôkazmi. Za daného stavu teda sponzorovaný mal právny nárok na uvedené plnenie.

Obvinený nesúhlasí ani so záverom súdu, že hoci inkriminované plnenie nie je možné peňažne zhodnotiť na trhu, pre poľovnícke združenie R. K. má istú hodnotu, pretože jeho použitie si „vynucuje“ výkon poľovníckeho práva.

Prisvedčiť podľa obvineného nemožno ani záveru, že dve vrecia kukurice predstavujú plnenie nemajetkovej povahy. Nemajetkové plnenie totiž nemá materiálny základ - tvorí ho imateriálne plnenie (napr. určitá služba). Materiálne plnenie pritom musí mať aspoň minimálnu (určitú) trhovú hodnotu a tú plnenie v posudzovanej veci nemalo; nebolo to ani procesne objektivizované.

V súlade s uvedeným obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu ako i konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v § 336 ods. 1 Trestného zákona, § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3, § 322 ods. 3 Trestného poriadku, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru v jeho neprospech. Aby zrušil toto rozhodnutie ako i rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 23. júla 2020, sp. zn. BB-3T/9/2020, a vec prikázal najvyššiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd ako súd dovolací po zistení, že dovolanie obvineného spĺňa všetky formálne podmienky

podľa § 382 písm. a), b) a d) až f) Trestného poriadku, sústredil svoju pozornosť na jeho vecnú stránku a dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť, nakoľko zrejším spôsobom nespĺňa dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o východiská, s ktorými najvyšší súd pristupuje k posudzovaniu jednotlivých dovolaní, jeho viazanosť dôvodmi podaného dovolania v zmysle § 374 ods. 1, ods. 2 a § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa netýka formálno-právneho uplatnenia niektorého (či viacerých) z dovolacích dôvodov vymedzených v § 371 ods. 1 až ods. 3 Trestného poriadku, ale vecných chýb, ktoré dovolateľ vo svojom podaní namietol [rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 120/2012]. To znamená, že dovolateľ musí špecifikovať, ktorú časť rozhodnutia napáda (či spochybňuje zákonnosť rozhodnutia ako celku alebo len niektorý/é z jeho výrokov a prípadne aj konanie, ktoré predchádza tomu zodpovedajúcej časti) a v nadväznosti na to uviesť konkrétne chyby, ktoré majú zakladať nezákonnosť dotknutej časti rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že zodpovednosť za kvalitu dovolania znáša sám dovolateľ, keďže iba ten určuje rozsah a hĺbku posudzovania veci dovolacím súdom. Inými slovami dovolací súd nemôže na seba prebrať vlastnú aktivitu dovolateľa a iniciatívne zisťovať chyby v napadnutom rozhodnutí alebo aj v jemu predchádzajúcom konaní, ktoré by zodpovedali niektorému z prípustných dovolacích dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Tento dovolací dôvod pripúšťa dve navzájom sa nevyklučujúce alternatívy námietok; prvá dovolateľovi umožňuje vyjadrovať nesúhlas s právnou kvalifikáciou skutku a druhá s nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia. Intenzita namietaného pochybenia zároveň musí zásadne ovplyvňovať postavenie obvineného (ide o podmienku vyjadrenú v § 371 ods. 5 Trestného poriadku). Nielen z uvedeného, ale aj priamo z dikcie vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku pritom vyplýva, že prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu (ani iného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku) nemožno účinne uplatňovať námietky, ktorých cieľom je revízia nižšími súdmi ustálených skutkových zistení. Námietky tohto typu - skutkové, je v dovolacom konaní oprávnený vznášať iba minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Ak teda najvyšší súd koná na základe dovolania obvineného alebo generálneho prokurátora, prípade osôb uvedených v § 369 ods. 5 Trestného poriadku, nemôže preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku ani postup, akým súdy v konkrétnej veci vyhodnotili dôkaznú situáciu, keďže k takejto činnosti nedochádza aplikáciou hmotnoprávnych, ale procesných ustanovení (k tomu pozri rozhodnutia uverejnené v Zbierke pod č. 57/2007-II. a 47/2014-II.). Inými slovami, dovolací súd rozhodujúci na podklade dovolania obvineného je viazaný skutkovým stavom zisteným v pôvodnom konaní, pričom ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 14/2015-III.).

Podľa § 131 ods. 3 Trestného zákona úplatkom sa na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok.

Prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31. augusta 2015 sa dopustí ten, kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá si sľúbiť úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 328, § 329, § 330 alebo § 331, alebo za to, že tak už urobil.

Úplatkom v zmysle zákonnej definície podľa § 131 ods. 3 Trestného zákona môže byť: vec (bližšie definovaná v § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona), iné plnenie majetkovej povahy (napr. zaplatenie dovolenky) alebo nemajetkovej povahy (napr. protislužba). Úplatkom sa teda rozumie akékoľvek neoprávnené zvýhodnenie, pričom hodnota úplatku pre naplnenie tohto znaku nie je rozhodujúca (zákon ju neupravuje) a popri iných okolnostiach sa zohľadní „iba“ pri skúmaní závažnosti činu.

Vecou sa podľa § 130 ods. 1 písm. a) Trestného zákona rozumie aj hnutelná vec, ak z jednotlivých ustanovení Trestného zákona nevyplýva niečo iné, pričom za (spotrebiteľnú) hnutelnú vec v zmysle § 119 Občianskeho zákonníka treba považovať aj semená kukurice určené na siatie.

Čo sa týka námietky spochybňujúcej záver o neexistencii právneho nároku, ako ďalšej definičnej podmienky úplatku, túto obvinený odvodzuje z odlišných - pre seba priaznivých skutkových zistení, resp. obhajobnej verzie o sponzorskej zmluve. Takto uplatnenej námietke v zmysle všeobecných východísk dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nemožno priznať žiaden význam.

V tejto súvislosti už len ako obiter dictum dáva najvyšší súd do pozornosti, že dovolaciu argumentáciu obvineného ohľadne povahy sponzorskej zmluvy by bolo možné preskúmať len prizmou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku - ako prípadné porušenie práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v rámci práva na obhajobu. Ani v takom prípade by však uvedený dovolací dôvod naplnený nebol. Odvolací súd dal na str. 25 rozsudku obvinenému na jeho námietku dostatočnú odpoveď keď uviedol, že uzatvorenú sponzorskú zmluvu považuje za istú „zásterku“ na legalizovanie uvedeného konania obžalovaného.

Napokon, pokiaľ ide o jednotlivé alternatívy konania, ktorými možno naplniť skutkovú podstatu prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona; tohto trestného činu sa môže dopustiť páchatel' (obvinený), aj keď požiadá o úplatok (osivo - vrecia kukurice) pre inú osobu (poľovnícke združenie R. K.) za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 329 Trestného zákona (správcu dane pri rozhodovaní o tzv. vratke nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty).

Na podklade týchto úvah najvyšší súd jednomyselne odmietol dovolanie obvineného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.